

Kuidas me sellesse seisu sattusime?

Eks meil kõigil tuleb aeg-ajalt peeglisse vaadata, kuid hetkel soovitan kõigil vaadata tagasivaatepeeglisse – sinna, kust näeme, mis on seljataha jäänud.

Üheksa kuud tagasi vandusid siin laua taga istuvad otsustajad, et nii, nagu Tõrvas seni asjaajamisega on ümber käidud, enam edasi ei minda. Oldi 100% seda meelt, et Tõrva vajab muutusi. Tõrva vajab demokraatlikku juhtimist.

Seda indu jätkus meie seast viiele inimesele põhimõtteliselt vaid kooliaasta alguseni – 1. septembrini.

Ju ongi neil mõned õppetunnid kooliajast saamata jäänud. Näiteks see, et allkirjaga kinnitatud kokkulepetest niisama ei taganeta.

Vaatan siinkohal täie tõsiduse ja samas nõrdimusega otsa laua taga istuvatele niinimetatud lugupeetud Isamaa nimekirja volikogu liikmetele:

meie spordimehele, spordieetika kogemusega Magnus Kirdile;

mõtteliselt meie kohalikule politseiõu esindajale Sander Karule, kes on hetkel otsustanud poliitteil libastumist vältida ja paigutanud enda asemele volikogusse ajutiselt asendusliikme Maarika, kes teeb tema asemel otsuseid;

juba üheksakuulise poliitkogemusega naabripoisile, kohalikule jalgpallitreenerile Alois Tapferile;

ning loomulikult aastatepikkuse volikogukogemusega Ilmar Kõverikule, kelle „juhtimisel“ on Tõrva vallas järjepidevalt aastaid ülevallalisi pidusid korraldatud.

Viimased neist olid „Tõrva ooperipäevad“, kuid Kirik-Kammersaal ise sipleb jätkuvalt rahalistes raskustes: töötasu on tagasihoidlik, hoone välisüksed ei kannata kriitikat, rääkimata siseruumide remondivajadusest.

Toon siinkohal eraldi välja sõna „juhtimisel“, sest tegelikkuses me kõik ju teame, kes selle varjus tegutseb, aga ometi laseme sellel ikka ja jälle edasi toimuda.

Ei ole aus siinkohal mainimata jätta ka tuntud kohalikku ettevõtjat Urmas Kiviti, kes on poliitilisel areenil teinud märkimisväärse lennu, ning tema 2025. aasta oktoobris antud valimislubadusi.

Tõsi, Tõrva vald on olnud tubli – viimased kaheksa aastat on investeeringuid tehtud järjepidevalt.

Vallavalitsuse sahtlis on veel omajagu valmis kirjutatud projekte, millele on rahastamisotsused juba tehtud.

Üheksa aastat tagasi, valdade ühinemisega seoses saavutatud finantsvõimekus tagab praegu veel ka kavandatud projektide kohustusliku omaosaluse rahastamise. Edasi läheb aga valla finantsvõimekust silmas pidades juba keerulisemaks.

Siinkohal tasub mainida, et siiani tehtud investeeringud on millegipärast suures osas suunatud just Tõrva linna territooriumile.

Kuhu jääb aga ülejäänud valla areng?

Näen just siin tänast mõttekohta, mis selgitab, miks muudatus Tõrva valla poliitilisel tasandil vajalik oli ja on.

Raha on oluline. Nagu öeldakse: ega raha pole maailmast otsa saanud. Nii tundub mulle, et uus Tõrva valla koalitsioon on saavutanud kokkulepped suvistel telgitagustel kohtumistel, leidnud rahalaeva ja suunab seda nüüd Tõrva valda.

Tahan väga loota, et selle rahalaeva liikumiseks ei ole purjedesse puhuma pandud meie kohalikku tuult.

Kipun aga kahtlema, kas tegemist on enamiku vallarahva heaolu suurendamisega või on pigem tegu üksikute indiviidide pikaajalise heaolu kindlustamisega.

Meil kõigil on inimestena oma tugevad ja nõrgad küljed ning me kõik eksime. Kuid tänane tegu saab 11 hääle toel olema tagasimineku sinna, kus olime umbes kaheksa aastat tagasi. See tähendab mitut sammu eemaldumist demokraatiast ja liikumist autokraatlikuma juhtimise suunas.

Arvan siiski, et tegemist pole teadliku valikuga, vaid inimliku eksimusega.

Edu Teile ja vallavanem Kallele sellel ühesuunalisel teel kulgemisel!

Saan siinkohal selgelt öelda, et Tõrva valla rahvas, kes tegi oma valikud 2025. aasta oktoobris, ei soovinud seda, mis täna siin toimub.

Täna **TEGIJAD** muutsid oma veendumusi vähem kui üheksa kuuga.

Häbi!

Pärast tänast mõtlen tõsiselt, kas soovin üldse volikogu tasandil sellise seltskonna juhtimisel kaasa rääkida – seltskonnaga, kes korraldab valla elu tagatubade mängureeglite järgi.

Täna tähelepanu eest!